

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวิจัย เรื่อง ความเชื่อบุญบาปตามแนวทางพระพุทธศาสนา ของผู้ต้องขัง เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการจัดทำข้อมูล ดังนี้

1. ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 ความเชื่อเรื่องบุญและบาป โดยรวม
- 1.3 ความเชื่อเรื่องบุญ โดยรวม
 - 1.3.1 ความเชื่อเรื่องบุญ ด้านทาน
 - 1.3.2 ความเชื่อเรื่องบุญ ด้านศีล
 - 1.3.3 ความเชื่อเรื่องบุญ ด้านภาวนา
- 1.4 ความเชื่อเรื่องบาป โดยรวม
 - 1.4.1 ความเชื่อเรื่องบาป ด้านกายทุจริต
 - 1.4.2 ความเชื่อเรื่องบาป ด้านมโนทุจริต
 - 1.4.3 ความเชื่อเรื่องบาป ด้านวจีทุจริต
- 1.5 ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามเพศ
- 1.6 ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามอายุ
- 1.7 ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามประเภทความผิด
- 1.8 ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามชั้น
- 1.9 ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามระดับการศึกษา

2. นำเสนอข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ หาค่าความสัมพันธ์ (Chi-Square) ระหว่างตัวแปรอิสระกับความเชื่อเรื่องบุญและบาป ดังนี้

- 2.1 เพศ กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป
- 2.2 เพศ กับความเชื่อเรื่องบุญ
- 2.3 เพศ กับความเชื่อเรื่องบาป
- 2.4 อายุ กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป
- 2.5 อายุ กับความเชื่อเรื่องบุญ
- 2.6 อายุ กับเชื่อเรื่องบาป
- 2.7 ประเภทความผิด กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป
- 2.8 ประเภทความผิด กับความเชื่อเรื่องบุญ
- 2.9 ประเภทความผิด กับความเชื่อเรื่องบาป
- 2.10 ชั้น กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป
- 2.11 ชั้น กับความเชื่อเรื่องบุญ
- 2.12 ชั้น กับความเชื่อเรื่องบาป
- 2.13 ระดับการศึกษา กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป
- 2.14 ระดับการศึกษาความเชื่อเรื่องบุญ
- 2.15 ระดับการศึกษา กับความเชื่อเรื่องบาป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (N=450)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	364	80.89
หญิง	86	19.11
รวม	450	100.00

รายการ	จำนวน (N=450)	ร้อยละ
อายุ		
ไม่เกิน 25 ปี	142	31.56
26 - 35 ปี	184	40.89
36 - 50 ปี	102	22.67
51 ปีขึ้นไป	22	4.89
รวม	450	100.00
ประเภทความผิด		
ความผิดต่อชีวิตและร่างกาย	102	22.67
ความผิดต่อทรัพย์สิน	86	19.11
ความผิดต่อสิ่งเสพติด	180	40.00
ความผิดต่อเพศ	33	7.33
ความผิดทั่วไป	49	10.89
รวม	450	100.00
ชั้นของผู้ต้องขัง		
ชั้นเยี่ยม	150	33.33
ชั้นดีมาก	159	35.33
ชั้นดี	127	28.22
ชั้นกลาง	12	2.67
ชั้นเลว	2	0.44
ชั้นเลวมาก	-	-
รวม	450	100.00
ระดับการศึกษา		
ไม่จบชั้นประถมศึกษา	28	6.22
ป.6	154	34.22
ม.3	134	29.78
ม.6	123	27.33
ปริญญาตรี	11	2.44
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
รวม	450	100.00

จากตารางที่ 2 มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 450 คน พบว่า ส่วนมากเป็นผู้ต้องขังชาย คิดเป็นร้อยละ 80.89 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 19.11 ส่วนมากมีอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.89 รองลงมาได้แก่อายุไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.56 อายุ 36-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.67 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.89 ส่วนมากเป็นผู้ต้องขังประเภทความคิด ค่อสิ่งเสพติด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงได้แก่ประเภทความคิดต่อชีวิตและร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 22.67 ความผิดต่อทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 19.11 ความผิดทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 10.89 และความผิดต่อเพศ คิดเป็นร้อยละ 7.33 ส่วนมากเป็นผู้ต้องขังชั้นดีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.33 รองลงมาได้แก่ผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 33.33 ชั้นดี คิดเป็นร้อยละ 28.22 ชั้นกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.67 และชั้นเลวคิดเป็นร้อยละ 0.44 ส่วนมากเป็นผู้มีระดับการศึกษา ในระดับชั้น ป. 6 คิดเป็นร้อยละ 34.22 รองลงมาได้แก่ระดับชั้น ม.3 คิดเป็นร้อยละ 29.78 ระดับชั้น ม. 6 คิดเป็นร้อยละ 27.33 ไม่จบชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.22 และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.44

ตารางที่ 3 แสดงค่าร้อยละ ความเชื่อบุญและบาปของผู้ต้องขัง โดยรวม

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
ด้านทาน	89.49	10.51
ด้านศีล	81.97	18.03
ด้านภาวนา	85.62	14.38
ด้านกายทุจริต	90.25	9.75
ด้านวจีทุจริต	84.00	16.00
ด้านมโนทุจริต	87.24	12.76
เฉลี่ยโดยรวม	86.43	13.57

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญและบาปในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน คิดเป็นร้อยละ 86.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อมากที่สุดในเรื่องบาปด้านกายทุจริต คิดเป็นร้อยละ 90.25 รองลงมาได้แก่บุญด้านทาน คิดเป็นร้อยละ 89.49 และบาปด้านมโนทุจริต คิดเป็นร้อยละ 87.24 และพบว่าไม่เชื่อบุญด้านศีลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.03 รองลงมาได้แก่บาปด้านวจีทุจริต คิดเป็นร้อยละ 16.00 และด้านบุญด้านภาวนา คิดเป็นร้อยละ 14.38

ตารางที่ 4 แสดงค่าร้อยละความเชื่อเรื่องบุญ โดยรวม

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
ด้านทาน	89.49	10.51
ด้านศีล	81.97	18.03
ด้านภาวนา	85.62	14.38
เฉลี่ยโดยรวม	85.69	14.31

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คิดเป็นร้อยละ 85.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อบุญด้านทานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.49 รองลงมาได้แก่ด้านภาวนา คิดเป็นร้อยละ 85.62 และด้านศีล คิดเป็นร้อยละ 81.97 และพบว่าไม่เชื่อในด้านศีลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.03 รองลงมาได้แก่ด้านภาวนา คิดเป็นร้อยละ 14.38 และด้านทาน คิดเป็นร้อยละ 10.51

ตารางที่ 5 แสดงค่าร้อยละความเชื่อเรื่องบุญของผู้ต้องขัง ด้านทาน (N= 450)

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
1. คนเราเกิดมาร่ำรวย หรือยากจนต่างกัน เป็นเพราะผลของการทำบุญคือการให้ทาน ที่สั่งสมมาแต่ชาติก่อนต่างกัน	83.56	16.44
2. การบริจาคสิ่งของเงินทอง หรือการเสียสละแรงกาย เพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวมด้วยความเต็มใจ จะมีผลทำให้ตนเองพบกับความสุขความเจริญ	95.78	4.22
3. การให้คำแนะนำสั่งสอนผู้อื่นในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อต้องการให้เขาเป็นคนดี ถือว่าเป็นการทำบุญ	92.44	7.56
4. การให้อภัยแก่ผู้อื่น ไม่ผูกอาฆาตพยาบาทผู้อื่น แม้ผู้นั้นจะเคยทำในสิ่งที่ไม่ดีกับตนเองมาก่อน จัดว่าเป็นวิธีที่ดีกว่าการแก้แค้นกัน หรือจองเวรกันและกัน	86.22	13.78

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
5. การให้ทาน จะได้นุญมากหรือน้อย ไม่ได้ขึ้นกับความจนหรือความรวย คนจนบริจาคน้อยแต่ตั้งใจทำย่อมได้นุญมากกว่าคนรวยบริจาคมกแต่ไม่ได้ตั้งใจทำ	87.11	12.89
6. การทำบุญ แม้จะไม่มีเงินสักบาทเดียว ก็สามารถทำบุญได้	97.11	2.89
7. การให้ทานในชาตินี้ สามารถให้ผลแก่เราได้ในชาติหน้า	84.22	15.78
เฉลี่ยโดยรวม	89.49	10.51

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญด้านทาน โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 89.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อบุญด้านทานมากที่สุด ได้แก่ในข้อ 6 การทำบุญแม้ไม่มีเงินสักบาทเดียว ก็สามารถทำบุญได้ คิดเป็นร้อยละ 97.11 รองลงมาได้แก่ในข้อ 2 การบริจาคสิ่งของเงินทอง หรือการเสียสละแรงกายเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวมด้วยความเต็มใจ จะมีผลทำให้ตนเองพบกับความสุขความเจริญ คิดเป็นร้อยละ 95.78 และในข้อ 3 การให้คำแนะนำสั่งสอนผู้อื่นในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อต้องการให้เขาเป็นคนดี ถือว่าเป็นการทำบุญ คิดเป็นร้อยละ 92.44 และพบว่าข้อที่ผู้ต้องขังไม่เชื่อมากที่สุดได้แก่ในข้อ 1 คนเราเกิดมาร่ำรวย หรือยากจนต่างกัน เป็นเพราะผลของการทำบุญคือการให้ทานที่สั่งสมมาแต่ชาติก่อนต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 16.44 รองลงมาได้แก่ในข้อ 7 การให้ทานในชาตินี้ สามารถให้ผลแก่เราได้ในชาติหน้า คิดเป็นร้อยละ 15.78 และในข้อ 4 การให้อภัยแก่ผู้อื่น ไม่ผูกอาฆาตพยาบาทผู้อื่น แม้ผู้นั้นจะเคยทำในสิ่งที่ไม่ดีกับตนเองมาก่อน จัดว่าเป็นวิธีที่ดีกว่าการแก้แค้นกันหรือจองเวรกันและกัน คิดเป็นร้อยละ 13.78

ตารางที่ 6 แสดงค่าร้อยละความเชื่อเรื่องบุญของผู้ต้องขัง ด้านศีล (N= 450)

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
1. เพียงปฏิบัติศีล 5 ได้ทุกข้อ ก็สามารถทำให้คนเราประสบความสำเร็จในชีวิตได้	80.67	19.33
2. ผู้ที่ไม่ฆ่าสัตว์ หรือ ไม่ทรมานสัตว์ จะมีอานิสงส์ส่งผลให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพดี	71.11	28.89
3. ผู้ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีแต่ความเมตตา กรุณาต่อผู้อื่น จะเป็นผู้พบแต่ความสุข	91.11	8.89
4. คนที่มีศีล เป็นคนที่ควรคบหาหรือเข้าไปปรึกษาพูดคุยด้วย เป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถนำความสุขให้แก่ผู้คบหาได้	87.11	12.89
5. การรักษาศีล สามารถส่งผลให้คนเราเข้าถึงสุคติ หรือสวรรค์	76.67	23.33
6. การรักษาศีล สามารถส่งผลให้คนเราถึงพร้อมด้วยความมั่งมีศรีสุขได้	82.67	17.33
7. การถือศีล สามารถกำจัดความโหดร้าย ความหยาบคายของคนเราได้ หรือป้องกันการต้องโทษในเรือนจำได้	84.44	15.56
เฉลี่ยโดยรวม	81.97	18.03

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญด้านศีล โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 81.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อบุญด้านศีลมากที่สุด ได้แก่ในข้อ 3 ผู้ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีแต่ความเมตตา กรุณาต่อผู้อื่น จะเป็นผู้พบแต่ความสุข คิดเป็นร้อยละ 91.11 รองลงมาได้แก่ข้อ 4 คนที่มีศีล เป็นคนที่ควรคบหาหรือเข้าไปปรึกษาพูดคุยด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถนำความสุขมาให้แก่ผู้คบหาได้ คิดเป็นร้อยละ 87.11 และในข้อ 7 การถือศีล สามารถกำจัดความโหดร้าย ความหยาบคายของคนเราได้ หรือป้องกันการต้องโทษในเรือนจำได้ คิดเป็นร้อยละ 84.44 และพบว่าข้อที่ผู้ต้องขังไม่เชื่อมากที่สุดได้แก่ข้อ 2 ผู้ที่ไม่ฆ่าสัตว์ หรือ ไม่ทรมานสัตว์ จะมีอานิสงส์ส่งผลให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพดี คิดเป็นร้อยละ 28.89 รองลงมาได้แก่ในข้อ 5 การรักษาศีล สามารถส่งผลให้คนเราเข้าถึงสุคติ

หรือสวรรค์ คิดเป็นร้อยละ 23.33 และในข้อ 1 เพียงปฏิบัติศีล 5 ได้ทุกข้อ ก็สามารถทำให้คนเราประสบความสำเร็จในชีวิตได้ คิดเป็นร้อยละ 19.33

ตารางที่ 7 แสดงค่าร้อยละความเชื่อเรื่องบุญของผู้ต้องขัง ด้านภาวณา (N= 450)

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
1. การบำเพ็ญภาวณา เช่นการปฏิบัติสมาธิ สามารถทำให้คนเราพบกับความสุขที่แท้จริงในชีวิตได้	83.56	16.44
2. การบำเพ็ญภาวณาอย่างถูกวิธีแล้ว ในที่สุดจะสามารถกำจัดกิเลสสิ้นทุกขได้	85.33	14.67
3. การฝึกสมาธิเป็นประจำอย่างถูกวิธี สามารถแก้ปัญหาชีวิตได้	76.44	23.56
4. การบำเพ็ญภาวณาอยู่เป็นประจำ จะทำให้มีสติสมบูรณ์ ช่วยให้รอดพ้นจากการกระทำในสิ่งที่ไม่ดี	88.00	12.00
5. การที่ตนเองเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ก็เพราะผลของกรรม คือการกระทำที่ไม่ดีของตนเองในชาตินี้ หรือเคยกระทำไว้ในชาติก่อน	90.00	10.00
6. การบำเพ็ญภาวณา จะช่วยระงับความโลภ ความโกรธ ความหลงของตนเองได้	86.67	13.33
7. การไหว้พระสวดมนต์เจริญภาวณาอยู่เป็นประจำ จะส่งผลให้ตนเองและครอบครัว พบกับความสุขความเจริญในชีวิต	89.33	10.67
เฉลี่ยโดยรวม	85.62	14.38

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญด้านภาวณา โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 85.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อบุญด้านภาวณามากที่สุด ได้แก่ในข้อ 5 การที่ตนเองเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ก็เพราะผลของกรรม คือการกระทำที่ไม่ดีของตนเองในชาตินี้ หรือเคยกระทำไว้ทำในชาติก่อน คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาได้แก่ข้อ 7 การไหว้พระสวดมนต์เจริญภาวณาอยู่เป็นประจำ จะส่งผลให้ตนเองและครอบครัว พบกับความสุขความเจริญในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 89.33 และในข้อ 4

การบำเพ็ญภาวนาอยู่เป็นประจำจะทำให้มีสติสมบูรณ์ ช่วยให้รอดพ้นจากการกระทำในสิ่งที่ไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 88.00 และพบว่าข้อที่ผู้ต้องขังไม่เชื่อมากที่สุดได้แก่ข้อ 3 การฝึกสมาธิเป็นประจำ อย่างถูกวิธี สามารถแก้ปัญหาชีวิตได้ คิดเป็นร้อยละ 23.56 รองลงมาได้แก่ในข้อ 1 การบำเพ็ญ ภาวนา เช่นการปฏิบัติสมาธิ สามารถทำให้คนเราพบกับความสุขที่แท้จริงในชีวิตได้ คิดเป็น ร้อยละ 16.44 และในข้อ 2 การบำเพ็ญภาวนาอย่างถูกวิธีแล้ว ในที่สุดจะสามารถกำจัดกิเลส สิ้นทุกขได้ คิดเป็นร้อยละ 14.67

ตารางที่ 8 แสดงค่าร้อยละ ความเชื่อเรื่องบาปของผู้ต้องขัง โดยรวม

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
ด้านกายทุจริต	90.25	9.75
ด้านวจีทุจริต	84.00	16.00
ด้านมโนทุจริต	87.24	12.76
เฉลี่ยโดยรวม	87.16	12.84

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบาป โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คิดเป็น ร้อยละ 87.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อ บาปด้านกายทุจริตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.25 รองลงมาได้แก่ด้านมโนทุจริต คิดเป็นร้อยละ 87.24 และด้านวจีทุจริต คิดเป็นร้อยละ 84.00 และพบว่าไม่เชื่อด้านวจีทุจริตมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 16.00 รองลงมาได้แก่ด้านมโนทุจริต คิดเป็นร้อยละ 12.76 และด้านกายทุจริต คิดเป็น ร้อยละ 9.75

ตารางที่ 9 แสดงคำร้อยละความเชื่อเรื่องบาปของผู้ต้องขัง ด้านกายทุจริต (N= 450)

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
1. การฆ่า การเบียดเบียนผู้อื่น ถ้ามีเจตนา ไม่ว่าจะฆ่า หรือเบียดเบียน ด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ถือว่าเป็นบาปทั้งนั้น	93.56	6.44
2. การได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทองของผู้อื่น โดยเจ้าของเขาไม่เต็มใจให้ถือว่าเป็นบาป	89.56	10.44
3. การแอบมีสัมพันธ์ทางเพศกับภรรยาสามี หรือลูกหลานของผู้อื่น แม้จะสมยอมทั้งสองฝ่าย ก็ถือว่าเป็นบาป	83.78	16.22
4. ตนเองไม่กล้าทำบาป แต่สั่งหรือใช้ให้ผู้อื่นทำแทน เพื่อการฆ่า การลักการประพฤติทางเพศกับลูกเมียผู้อื่น ก็ถือว่าเป็นบาป	91.78	8.22
5. การทำบาปหรือสิ่งที่ไม่ดีไว้ จะส่งผลให้ผู้ที่ทำ มีจิตใจเศร้าหมองไม่มีความสุข	90.89	9.11
6. บาปหรือสิ่งที่ไม่ดีที่ทำไว้ จะส่งผลไม่ดีต่อผู้ทำแน่นอน ไม่ชาตินี้ก็ชาติหน้า	92.22	7.78
7. บุญบาปเป็นของเฉพาะตน ผู้ทำกรรมดี ย่อมได้รับผลดี ผู้ทำกรรมชั่ว ย่อมได้รับผลชั่ว	90.00	10.00
เฉลี่ยโดยรวม	90.25	9.75

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบาปด้านกายทุจริต โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 90.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อบาปด้านกายทุจริตมากที่สุด ได้แก่ในข้อ 1 การฆ่าการเบียดเบียนผู้อื่น ถ้ามีเจตนา ไม่ว่าจะฆ่า หรือเบียดเบียน ด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ถือว่าเป็นบาปทั้งนั้น คิดเป็นร้อยละ 93.56 รองลงมาได้แก่ข้อ 6 บาปหรือสิ่งที่ไม่ดีที่ทำไว้จะส่งผลไม่ดีต่อผู้ทำแน่นอน ไม่ชาตินี้ก็ชาติหน้า คิดเป็นร้อยละ 92.22 และในข้อ 4 ตนเองไม่กล้าทำบาป แต่สั่งหรือใช้ให้ผู้อื่นทำแทน เพื่อการฆ่า การลัก การประพฤติทางเพศกับลูกเมียผู้อื่น ก็ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 91.78 และพบว่าข้อที่ผู้ต้องขังไม่เชื่อมากที่สุดได้แก่ข้อ 3 การแอบมีสัมพันธ์ทางเพศกับภรรยาสามี หรือลูกหลานของผู้อื่น แม้จะสมยอมทั้งสองฝ่าย ก็ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 16.22 รองลงมาได้แก่ในข้อ 2

การได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทองของผู้อื่น โดยเจ้าของเขาไม่เต็มใจให้ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 10.44 และในข้อ 7 บุญบาปเป็นของเฉพาะคน ผู้ทำกรรมดี ย่อมได้รับผลดี ผู้ทำกรรมชั่วย่อมได้รับผลชั่ว คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 10 แสดงค่าร้อยละความเชื่อเรื่องบาปของผู้ต้องขัง ด้านวจีทุจริต (N= 450)

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
1. การพูดโกหก เพื่อหลอกลวงผู้อื่น ถือว่าเป็นบาป	88.44	11.56
2. การพูดคำหยาบ หรือข่มขู่ผู้อื่นให้กลัวถือว่าเป็นบาป	80.89	19.11
3. การพูดส่อเสียดผู้อื่น พูดให้คนสองฝ่ายผิดกันทะเลาะกัน ถือว่าเป็นบาป	88.22	11.78
4. การพูดเล่น พูดเรื่องไร้สาระ ไม่มีประโยชน์ ไม่เป็นไปเพื่อความสามัคคี ถือว่าเป็นบาป	69.11	30.89
5. การพูดโกหก พูดคำหยาบ พูดส่อเสียด พูดเพื่อเจ้อ แม้จะทำไปด้วยความจำเป็นเพื่อให้ได้เงินมาเลี้ยงครอบครัว ก็ถือว่าเป็นบาป	81.11	18.89
6. การพูดหลอกลวงผู้อื่น เพื่อไปค้าประเวณี หรือให้หลงรักคน ถือว่าเป็นบาป	89.11	10.89
7. สังคมในปัจจุบันที่มีปัญหาวุ่นวาย เพราะคนไม่นำธรรมในพระพุทธศาสนาไปประพฤติปฏิบัติ หากทุกคนปฏิบัติตามธรรมแล้ว สังคมจะสงบสุข	91.11	8.89
เฉลี่ยโดยรวม	84.00	16.00

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบาปด้านวจีทุจริต โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 84.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อบาปด้านวจีทุจริตมากที่สุด ได้แก่ในข้อ 7 สังคมในปัจจุบันที่มีปัญหาวุ่นวาย เพราะคนไม่นำธรรมในพระพุทธศาสนาไปประพฤติปฏิบัติ หากทุกคนปฏิบัติตามธรรมแล้ว สังคมจะสงบสุข คิดเป็นร้อยละ 91.11 รองลงมาได้แก่ข้อ 6 การพูดหลอกลวงผู้อื่น เพื่อไปค้าประเวณี หรือให้หลงรักคน ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 89.11 และในข้อ 1 การพูดโกหก เพื่อหลอกลวงผู้อื่น ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 88.44 และพบว่าข้อที่ผู้ต้องขังไม่เชื่อมากที่สุดได้แก่ข้อ 4 การพูดเล่น พูดเรื่องไร้สาระ ไม่มีประโยชน์ ไม่เป็นไปเพื่อความสามัคคี ถือว่าเป็นบาป คิดเป็น

ร้อยละ 30.89 รองลงมาได้แก่ในข้อ 2 การพูดคำหยาบ หรือข่มขู่ผู้อื่นให้กลัว ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 19.11 และในข้อ 5 การพูดโกหก พูดคำหยาบ พูดส่อเสียด พูดเพื่อเจ้า แม้จะทำได้ด้วยความจำเป็นเพื่อให้ได้เงินมาเลี้ยงครอบครัว ก็ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 18.89

ตารางที่ 11 แสดงค่าร้อยละความเชื่อเรื่องบาปของผู้ต้องขัง ด้านมโนทุจริต (N= 450)

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
1. เพียงแค่คิดอยากได้ของคนอื่น อยากจะฆ่า หรือคิดวางแผน จะทำในสิ่งผิดกฎหมาย ถึงจะยังไม่ลงมือทำก็ถือว่าเป็นบาปแล้ว	81.78	18.22
2. การฆ่า การลัก และการเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด ถึงจะแอบทำ โดยไม่มีผู้พบเห็น ก็ถือว่าเป็นบาป	91.56	8.44
3. เพราะความโลภ ความโกรธ และความหลง ของคนเรา เป็นต้นเหตุ จึงทำให้ คนเราทำความผิดได้ทุกรูปแบบ	95.11	4.89
4. การปฏิบัติ ด้วยศีล สมาธิ ปัญญา จนถึงที่สุดแล้ว จะสามารถ ทำให้สิ้นทุกข์ได้	84.22	15.78
5. จิตใจที่บริสุทธิ์ย่อมนำไปสู่สุคติ หรือสวรรค์ จิตใจที่ไม่บริสุทธิ์ มีแต่ความโลภ ความโกรธ ความหลงย่อมนำไปสู่ทุคติ หรือนรก	86.89	13.11
6. เห็นผู้อื่นทำในสิ่งที่ไม่ดี แล้วสะใจ ดีใจ หรือเห็นด้วยกับ การกระทำของเขา ก็ถือว่าเป็นบาป	84.89	15.11
7. คนที่เคยทำผิด หรือเคยคิดผิดมาก่อน แต่ไม่กลับตนกลับใจ ที่จะทำหรือคิดในสิ่งที่ถูกต้อง ถือว่าเป็นบาป	86.22	13.78
เฉลี่ยโดยรวม	87.24	12.76

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้ต้องขังส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบาปด้านมโนทุจริต โดยรวม คิดเป็นร้อยละ 87.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อบาปด้านมโนทุจริตมากที่สุด ได้แก่ในข้อ 3 เพราะความโลภ ความโกรธ และความหลงของคนเราเป็นต้นเหตุ จึงทำให้คนเราทำความผิดได้ทุกรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 95.11 รองลงมาได้แก่ข้อ 2 การฆ่า การลัก และการเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด ถึงจะแอบทำโดยไม่มีผู้พบเห็น ก็ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 91.56 และในข้อ 5 จิตใจที่บริสุทธิ์ยอมนำไปสู่สุคติ หรือสวรรค์ จิตใจที่ไม่บริสุทธิ์ มีแต่ความโลภความโกรธ ความหลง ยอมไปสุคติหรือนรก คิดเป็นร้อยละ 86.89 และพบว่าข้อที่ผู้ต้องขังไม่เชื่อมากที่สุดได้แก่ข้อ 1 เพียงแค่คิดอยากได้ของคนอื่น อยากจะฆ่า หรือคิดวางแผนจะทำในสิ่งผิดกฎหมาย ถึงจะยังไม่ลงมือทำ ก็ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 18.22 รองลงมาได้แก่ในข้อ 6 เห็นผู้อื่นทำในสิ่งที่ไม่ดีแล้วสะใจ ดีใจ หรือเห็นด้วยกับการกระทำของเขา ก็ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 15.11 และในข้อ 7 คนที่เขย่าทำผิด หรือเคยคิดผิดมาก่อน แต่ไม่กลับตนกลับใจ ที่จะทำหรือคิดในสิ่งที่ถูกต้อง ถือว่าเป็นบาป คิดเป็นร้อยละ 13.78

ตารางที่ 12 แสดงค่าร้อยละ ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามเพศ

รายการ	ชาย		หญิง	
	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
ด้านทาน	89.44	10.56	89.70	10.30
ด้านศีล	81.16	18.84	85.38	14.62
ด้านภavana	85.68	14.32	85.38	14.62
ด้านกายทุจริต	89.91	10.09	91.69	8.31
ด้านวจีทุจริต	83.75	16.25	85.05	14.95
ด้านมโนทุจริต	87.21	12.79	87.38	12.62
เฉลี่ยโดยรวม	86.19	13.81	87.43	12.57

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้ต้องขังชายและผู้ต้องขังหญิงส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญและบาป โดยรวมทั้ง 6 ด้าน โดยเพศชายมีความเชื่อเรื่องบุญและบาปน้อยกว่าเพศหญิง เพศชายมีความเชื่อคิดเป็นร้อยละ 86.19 เพศหญิงมีความเชื่อคิดเป็นร้อยละ 87.43

ตารางที่ 13 แสดงค่าร้อยละ ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามอายุ

รายการ	ไม่เกิน 25 ปี		26 – 35 ปี		36 – 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
ด้านทาน	89.13	10.87	88.98	11.02	89.36	10.64	96.75	3.25
ด้านศีล	76.06	23.94	83.70	16.30	84.73	15.27	92.86	7.14
ด้านภาวนา	85.21	14.79	83.93	16.07	87.11	12.89	95.45	4.55
ด้านกายทุจริต	87.12	12.88	90.45	9.55	93.70	6.30	92.86	7.14
ด้านวจีทุจริต	81.19	18.81	84.63	15.37	85.99	14.01	88.31	11.69
ด้านมโนทุจริต	85.41	14.59	86.34	13.66	90.20	9.80	92.86	7.14
เฉลี่ยโดยรวม	84.02	15.98	86.34	13.66	88.52	11.48	93.18	6.82

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ต้องขังทุกระดับอายุส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญและบาป โดยรวม ทั้ง 6 ด้าน เมื่อจำแนกตามระดับอายุ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าผู้ต้องขังอายุ 51 ปีขึ้นไป มีความเชื่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.18 รองลงมาได้แก่อายุระหว่าง 36-50 คิดเป็นร้อยละ 88.52 อายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 86.34 และอายุไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 84.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละ ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามประเภทความผิด

รายการ	ต่อชีวิตและร่างกาย		ต่อทรัพย์สิน		ต่อสิ่งเสพติด		ต่อเพศ		ทั่วไป	
	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
ด้านทาน	87.25	12.75	90.53	9.47	90.79	9.21	85.71	14.29	90.09	9.91
ด้านศีล	73.39	26.61	79.73	20.27	87.86	12.14	83.98	16.02	80.76	19.24
ด้านภาวนา	85.01	14.99	82.39	17.61	88.81	11.19	81.39	18.61	83.67	16.33
ด้านกายทุจริต	85.57	14.43	90.86	9.14	93.17	6.83	89.18	10.82	88.92	11.08
ด้านวจีทุจริต	77.17	22.83	82.72	17.28	88.17	11.83	84.85	15.15	84.84	15.16
ด้านมโนทุจริต	85.71	14.29	86.38	13.62	90.16	9.84	82.25	17.75	84.55	15.45
เฉลี่ยโดยรวม	82.35	17.65	85.44	14.56	89.83	10.17	84.56	15.44	85.47	14.53

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้ต้องขังทุกประเภทความคิด ส่วนมาก มีความเชื่อเรื่องบุญและบาป โดยรวมทั้ง 6 ด้าน เมื่อจำแนกตามประเภทความคิด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ความผิดต่อสิ่งเสพติด มีความเชื่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.83 รองลงมาได้แก่ความผิดทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 85.74 ความผิดต่อทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 85.44 ความผิดต่อเพศ คิดเป็นร้อยละ 84.56 และความผิดต่อชีวิตและร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 82.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงค่าร้อยละ ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามชั้น

รายการ	ชั้นเยี่ยม		ชั้นดีมาก		ชั้นดี		ชั้นกลาง		ชั้นเลว	
	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	เชื่อ	ไม่เชื่อ
ด้านทาน	91.62	8.38	91.28	8.72	86.05	13.95	79.76	20.24	64.29	35.71
ด้านศีล	85.81	14.19	85.18	14.82	75.37	24.63	63.10	36.90	71.43	28.57
ด้านภavana	87.33	12.67	87.24	12.76	82.68	17.32	73.81	26.19	85.71	14.29
ด้านกายทุจริต	92.00	8.00	94.34	5.66	83.91	16.09	84.52	15.48	71.43	28.57
ด้านวจีทุจริต	86.29	13.71	88.41	11.59	76.94	23.06	73.81	26.19	78.57	21.43
ด้านมโนทุจริต	87.81	12.19	90.57	9.43	82.79	17.21	84.52	15.48	78.57	21.43
เฉลี่ยโดยรวม	88.48	11.52	89.50	10.50	81.29	18.71	76.59	23.41	75.00	25.00

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ต้องขังทุกชั้น ส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญและบาป โดยรวมทั้ง 6 ด้าน เมื่อจำแนกตามชั้นของผู้ต้องขัง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าผู้ต้องขังชั้นดีมาก มีความเชื่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.50 รองลงมาได้แก่ชั้นเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 88.48 ชั้นดี คิดเป็นร้อยละ 81.29 ชั้นกลาง คิดเป็นร้อยละ 76.59 และชั้นเลว คิดเป็นร้อยละ 75.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงค่าร้อยละ ความเชื่อเรื่องบุญและบาป จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ต้องขัง

รายการ	ไม่จบชั้น ประถมศึกษา		ป. 6		ม. 3		ม. 6		ปริญญาตรี	
	เชื่อ	ไม่ เชื่อ	เชื่อ	ไม่ เชื่อ	เชื่อ	ไม่ เชื่อ	เชื่อ	ไม่ เชื่อ	เชื่อ	ไม่ เชื่อ
ด้านทาน	92.86	7.14	89.70	10.30	89.13	10.87	89.20	10.80	85.71	14.29
ด้านศีล	86.73	13.27	84.23	15.77	82.41	17.59	77.93	22.07	77.92	22.08
ด้านภavana	89.80	10.20	85.90	14.10	86.25	13.75	84.32	15.68	77.92	22.08
ด้านกายทุจริต	90.31	9.69	91.37	8.63	92.32	7.68	86.76	13.24	88.31	11.69
ด้านวจีทุจริต	89.80	10.20	84.23	15.77	87.21	12.79	80.02	19.98	72.73	27.27
ด้านมโนทุจริต	82.65	17.35	88.03	11.97	89.13	10.87	85.25	14.75	87.01	12.99
เฉลี่ยโดยรวม	88.69	11.31	87.24	12.76	87.74	12.26	83.91	16.09	81.60	18.40

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้ต้องขังทุกระดับการศึกษา ส่วนมากมีความเชื่อเรื่องบุญและบาป ทั้ง 6 ด้าน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่าผู้ต้องขังไม่จบ ประถมศึกษามีความเชื่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.69 รองลงมาได้แก่ชั้น ม.3 คิดเป็นร้อยละ 87.74 ชั้นป.6 คิดเป็นร้อยละ 87.24 ชั้นม.6 คิดเป็นร้อยละ 83.91 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 81.60 ตามลำดับ

2. ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ หาค่าความสัมพันธ์ (Chi-Square) ระหว่างตัวแปรอิสระ กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป ดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับความเชื่อเรื่องบุญ และบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ชาย	86.19	13.81	3.82
หญิง	87.43	12.57	
เฉลี่ยโดยรวม	86.43	13.57	

ค่า Chi-square 0.05, 1 = 3.84

จากตารางที่ 17 พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเชื่อเรื่องบุญ

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ชาย	85.43	14.57	2.32
หญิง	86.82	13.18	
เฉลี่ยโดยรวม	85.69	14.31	

ค่า Chi-square 0.05, 1 = 3.84

จากตารางที่ 18 พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเชื่อเรื่องบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ชาย	86.96	13.04	1.53
หญิง	88.04	11.96	
เฉลี่ยโดยรวม	87.16	12.84	

ค่า Chi-square 0.05, 1 = 3.84

จากตารางที่ 19 พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบาป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ไม่เกิน 25 ปี	84.02	15.98	81.39*
26- 35 ปี	86.34	13.66	
36-50 ปี	88.52	11.48	
51 ปีขึ้นไป	93.18	6.82	
เฉลี่ยโดยรวม	86.43	13.57	

*ค่า Chi-square 0.05, 3 = 7.82

จากตารางที่ 20 พบว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับ ความเชื่อเรื่องบุญและบาป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้มีอายุมากขึ้นมีความเชื่อเรื่องบุญบาปมากขึ้น

ตารางที่ 21 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความเชื่อเรื่องบุญ

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ไม่เกิน 25 ปี	83.47	16.53	48.23*
26- 35 ปี	85.53	14.47	
36-50 ปี	87.07	12.93	
51 ปีขึ้นไป	95.02	4.98	
เฉลี่ยโดยรวม	85.69	14.31	

*ค่า Chi-square 0.05, 3 = 7.82

จากตารางที่ 21 พบว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้มีอายุมากขึ้นมีความเชื่อเรื่องบุญมากขึ้น

ตารางที่ 22 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความเชื่อเรื่องบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ไม่เกิน 25 ปี	84.57	15.43	48.11*
26- 35 ปี	87.14	12.86	
36-50 ปี	89.96	10.04	
51 ปีขึ้นไป	91.34	8.66	
เฉลี่ยโดยรวม	87.17	12.83	

*ค่า Chi-square 0.05, 3 = 7.82

จากตารางที่ 22 พบว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบาป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีอายุมากขึ้นมีความเชื่อเรื่องบาปมากขึ้น

ตารางที่ 23 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพัธ์ระหว่างประเภทความคิด กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ต่อชีวิตและร่างกาย	82.35	17.65	143.96*
ต่อทรัพย์สิน	85.44	14.56	
ต่อสิ่งเสพติด	89.83	10.17	
ต่อเพศ	84.56	15.44	
ทั่วไป	85.47	14.53	
เฉลี่ยโดยรวม	86.43	13.57	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 23 พบว่าประเภทความคิด มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประเภทความคิดที่มีพฤติกรรมกระทำความคิดที่ใช้ความรุนแรงมากขึ้น จะมีความเชื่อเรื่องบุญบาปน้อยลง

ตารางที่ 24 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างประเภทความผิด
กับความเชื่อเรื่องบุญ

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ต่อชีวิตและร่างกาย	81.89	18.11	68.31*
ต่อทรัพย์สิน	84.22	15.78	
ต่อสิ่งเสพติด	89.15	10.85	
ต่อเพศ	83.69	16.31	
ทั่วไป	84.84	15.16	
เฉลี่ยโดยรวม	85.69	14.31	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 24 พบว่าประเภทความผิด มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประเภทความผิดที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดที่ใช้ความรุนแรงมากขึ้น จะมีความเชื่อเรื่องบุญน้อยลง

ตารางที่ 25 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างประเภทความผิด
กับความเชื่อเรื่องบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ต่อชีวิตและร่างกาย	82.82	17.18	77.17*
ต่อทรัพย์สิน	86.66	13.34	
ต่อสิ่งเสพติด	90.50	9.50	
ต่อเพศ	85.43	14.57	
ทั่วไป	86.10	13.90	
เฉลี่ยโดยรวม	87.17	12.83	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 25 พบว่าประเภทความผิด มีความสัมพันธ์กับ ความเชื่อเรื่องบาป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประเภทความผิดที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดที่ใช้ความรุนแรงมากขึ้น จะมีความเชื่อเรื่องบาปน้อยลง

ตารางที่ 26 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างชั้นของผู้ต้องขัง
กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ชั้นเยี่ยม	88.48	11.52	247.46*
ชั้นดีมาก	89.50	10.50	
ชั้นดี	81.29	18.71	
ชั้นกลาง	76.59	23.41	
ชั้นเลว	75.00	25.00	
เฉลี่ยโดยรวม	86.43	13.57	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 26 พบว่าชั้นของผู้ต้องขัง มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ต้องขังที่อยู่ในชั้นที่สูงขึ้นจะมีความเชื่อเรื่องบุญบาป
มากขึ้น

ตารางที่ 27 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างชั้นของผู้ต้องขัง
กับความเชื่อเรื่องบุญ

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ชั้นเยี่ยม	88.25	11.75	113.01*
ชั้นดีมาก	87.90	12.10	
ชั้นดี	81.36	18.64	
ชั้นกลาง	72.22	27.78	
ชั้นเลว	73.81	26.19	
เฉลี่ยโดยรวม	85.69	14.31	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 27 พบว่าชั้นของผู้ต้องขัง มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ต้องขังที่อยู่ในชั้นที่สูงขึ้นจะมีความเชื่อเรื่องบุญมากขึ้น

ตารางที่ 28 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างชั้นของผู้ต้องขัง
กับความเชื่อเรื่องบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ชั้นเยี่ยม	88.70	11.30	152.30*
ชั้นดีมาก	91.11	8.89	
ชั้นดี	81.21	18.79	
ชั้นกลาง	80.95	19.05	
ชั้นเลว	74.42	25.58	
เฉลี่ยโดยรวม	87.17	12.83	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 28 พบว่าชั้นของผู้ต้องขัง มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบาป อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ต้องขังที่อยู่ในชั้นที่สูงขึ้นจะมีความเชื่อเรื่องบาปมากขึ้น

ตารางที่ 29 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพัทธ์ระหว่างระดับการศึกษา
กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ไม่จบชั้น ป.6	88.69	14.31	54.10*
ป.6	87.24	12.76	
ม.3	87.74	12.26	
ม.6	83.91	16.09	
ปริญญาตรี	81.60	18.40	
เฉลี่ยโดยรวม	86.43	13.57	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 29 พบว่าระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญและบาป
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้มีการศึกษาที่สูงขึ้นจะมีความเชื่อเรื่องบุญบาปน้อยลง

ตารางที่ 30 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา
กับความเชื่อเรื่องบุญ

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ไม่จบชั้น ป.6	89.80	10.20	22.88*
ป.6	86.61	13.39	
ม.3	85.93	14.07	
ม.6	83.82	16.18	
ปริญญาตรี	80.52	19.48	
เฉลี่ยโดยรวม	85.69	14.31	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 30 พบว่าระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความเชื่อเรื่องบุญ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้มีการศึกษาที่สูงขึ้นจะมีความเชื่อเรื่องบุญน้อยลง

ตารางที่ 31 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธระหว่างระดับการศึกษา
กับความเชื่อเรื่องบาป

รายการ	เชื่อ	ไม่เชื่อ	ค่า Chi-square
ไม่จบชั้น ป.6	87.59	12.41	46.94*
ป.6	87.88	12.12	
ม.3	89.55	10.45	
ม.6	84.01	15.99	
ปริญญาตรี	80.93	19.07	
เฉลี่ยโดยรวม	87.13	12.87	

*ค่า Chi-square 0.05, 4 = 9.49

จากตารางที่ 31 พบว่าระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับ ความเชื่อเรื่องบาป อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้มีการศึกษาที่สูงขึ้นจะมีความเชื่อเรื่องบาปน้อยลง